

XIN CHÚA LẮNG TAI NGHE LỜI CON THA THIẾT NGUYỆN CẦU!

... Cha thánh Pio thành Pietrelcina (1887-1968) thuộc dòng **Cappuccino người Ý**. Cuộc đời Cha là trang sử lạ thường ghi dấu các cuộc hiện ra của các Thiên Thần, Các Thánh, Đức Chúa GIÊSU, Đức Mẹ MARIA và Các Đẳng Linh Hồn. Có thể nói Cha thánh Pio sống cùng lúc ở hai thế giới: một hữu hình và một vô hình, thiêng liêng. Xin trích thuật 3 câu chuyện Linh Hồn nơi Lửa Luyện Ngục hiện về xin Cha Pio cầu nguyện.

Một buổi tối, Cha Pio đang nghỉ ở tầng trệt của Cộng Đoàn nơi căn phòng dành để đón tiếp khách lạ. Lúc ấy Cha Pio chỉ có một mình và vừa đặt lưng nằm xuống thì bất thành linh một người đàn ông xuất hiện, mình trùm kín chiếc áo choàng đen. Ngạc nhiên, Cha Pio tức khắc đứng bật dậy và hỏi cho biết ông là ai và muốn gì. Người khách lạ cho biết ông là một Linh Hồn nơi Lửa Luyện Tội. Ông nói:

- **Con là Pietro Di Mauro, tức Nicola và có biệt danh "Precoco"**. Con bị chết trong trận hỏa hoạn xảy ra vào đêm 18-9-1908, tại chính Tu Viện này, lúc ấy bị truất hữu và biến thành Viện Tế Bần. Con bị chết cháy giữa các ngọn lửa, ngay trên tấm nệm rơm, lúc đang ngủ say, trong căn phòng số 4. Con hiện về từ Luyện Ngục. THIÊN CHÚA Nhân Lành cho phép con đến xin Cha dâng một Thánh Lễ với ý chỉ cầu cho con vào sáng ngày mai. Nhờ Thánh Lễ này con mới có thể vào được Thiên Đàng.

Cha thánh Pio liền hứa với Linh Hồn Luyện Ngục là ngài sẽ dâng Thánh Lễ cầu cho ông. Cha thánh Pio kể lại như sau. Phần tôi, tôi muốn đích thân tháp tùng Linh Hồn Luyện Ngục ra tận cửa Tu Viện. Và tôi chỉ ý thức rõ ràng mình đã nói chuyện với Linh Hồn Luyện Ngục khi ra tới thềm, bởi vì, người đàn ông đang đi bên cạnh tôi bỗng nhiên biến mất. Tôi thành thật thú nhận là quả thật chính lúc ấy tôi cảm thấy thật hoảng sợ. Tôi đi thẳng đến phòng Bề Trên là Cha Paolino da Casacalenda. Cha Bề Trên nhận ra nét kinh hoảng của tôi. Chỉ sau khi nghe tôi giải thích và xin phép dâng Thánh Lễ vào sáng hôm sau cầu cho Linh Hồn Luyện Ngục, Cha Bề Trên mới hiểu lý do và chấp thuận ngay lời xin.

Vài ngày sau, vì bị tính tò mò thúc đẩy, Cha Bề Trên Paolino muốn làm một cuộc kiểm chứng. Cha ra tòa thị chính thành phố San Giovanni Rotondo và xin được phép xem Cuốn Sổ Tử của thành phố vào năm 1908. Và quả đúng như lời tôi kể. Trong Sổ Tử ghi tên các người qua đời vào tháng 9 năm 1908, có mấy hàng sau đây:

- Ngày 18 tháng 9 năm 1908, trong trận hỏa hoạn Viện Dưỡng Lão có một người bị chết mang tên Pietro di Mauro, tức Nicola.

... Cha thánh Pio kể một câu chuyện khác cho Cha Anastasio nghe như sau.

Một buổi tối đang lúc cầu nguyện một mình nơi nhà nguyện bỗng tôi trông thấy một thầy trẻ tuổi đứng nơi bàn thờ chính. Thầy có vẻ như đang lau chùi các chân nến và sửa lại các bình hoa. Lúc ấy đang là giờ ăn tối. Tôi nhìn người đang lo bàn thánh chính là thầy Leone nên tôi tiến lại gần và nói:

- Thầy Leone à, đang là giờ ăn tối, thầy đi xuống phòng ăn đi, chứ đâu phải chờ lau bụi và sửa soạn bàn thánh!

Nhưng một giọng nói - không phải của thầy Leone - trả lời tôi:

- Con không phải là thầy Leone!

Tôi hỏi lại:

- Vậy thầy là ai?

Tiếng nói trả lời:

- Con là tu sĩ cùng dòng với Cha và từng là tập sinh sống ở Tu Viện này. Đức vâng lời dạy con phải luôn luôn giữ gìn bàn thánh thật sạch và thật ngăn nắp. Nhưng đáng tiếc là con thường bê trễ trong bốn phận và thiếu lòng tôn kính đối với Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể ẩn mình trong Nhà Tạm. Chính vì tội thiếu lòng tôn thờ cách trầm trọng này mà cho đến nay con vẫn còn phải chịu hình phạt trong Lửa Luyện Ngục. Nhưng giờ đây THIÊN CHÚA Từ Nhân, trong lòng lân tuất vô biên của Ngài, cho phép con hiện về với Cha. Chính Cha là người có thể thu ngắn thời gian con phải chịu giam cầm trong Lửa Luyện Tội. Xin Cha vui lòng giúp con.

Tôi nghĩ mình quả thật quảng đại đối với Linh Hồn đang đau khổ nơi Lửa Luyện Hình khi nhanh nhẹn hứa:

- Anh sẽ chỉ còn ở trong Lửa Luyện Tội cho đến sáng mai lúc tôi dâng Thánh Lễ!

Nào ngờ Linh Hồn này thét lên:

- Thật là tàn nhẫn!

Thét xong câu đó Linh Hồn biến đi. Tiếng than khóc kinh khiếp của Linh Hồn như lưỡi gươm đâm xuyên qua trái tim tôi. Tôi thật đau đớn và mãi mãi như nghe tiếng thét vang vọng bên tai. Tôi - nhờ sự ủy quyền đặc biệt của THIÊN CHÚA - có thể giúp Linh Hồn đi thẳng về Trời, trái lại, tôi đã kết án giam giữ Linh Hồn ở lại trong Lửa Luyện Ngục thêm một đêm nữa cho tới sáng mai!

... Câu chuyện thứ ba xảy ra vào một buổi tối tháng 2 năm 1922 nơi Tu Viện San Giovanni Rotondo. Cha thánh Pio kể lại như sau.

Tối hôm ấy tôi xuống phòng chung nơi có đốt lửa để sưởi. Bỗng tôi trông thấy 4 tu sĩ - chưa bao giờ gặp - đang ngồi chung quanh ngọn lửa, đầu phủ mũ cappuccio và giữ thinh lặng. Tôi cất tiếng chào:

- Sia lodato Gesù Cristo - Ngợi khen Đức Chúa GIÊSU KITÔ

nhưng không có ai trả lời. Ngạc nhiên, tôi chăm chú nhìn kỹ 4 tu sĩ để xem họ là ai thì thấy đó là 4 tu sĩ lạ tôi chưa bao giờ gặp. Cùng lúc, tôi có cảm tưởng các tu sĩ này đang chịu đau khổ. Tôi lập lại lời chào, vẫn không ai trả lời. Tôi trở lên phòng Cha Cõi Nhà Khách và hỏi xem có tu sĩ khách nào đến Tu Viện không. Nghe vậy, Cha Bề Trên - lúc ấy là Cha Lorenzo da San Marco in Lamis trả lời ngay:

- Cha Pio à, đâu có tu sĩ khách nào đến đây vào một đêm đông tuyết lạnh như thế này!

Tôi nói với Cha Cõi Nhà Khách:

- Cha à, có 4 tu sĩ đang ngồi sưởi nơi phòng chung. Tôi cất tiếng chào nhưng không ai trả lời. Tôi nhìn kỹ thì thấy đó là những tu sĩ lạ!

Cha ấy liền nói:

- Có lẽ khách lạ đến mà tôi không biết chăng? Vậy chúng ta cùng xuống xem.

Nhưng khi chúng tôi trở lại phòng chung thì không còn trông thấy ai. Phòng chung vắng lặng như tờ.

Thế là tôi hiểu rằng đây là 4 tu sĩ quá cố, đang làm việc đền tội nơi chính xưa kia họ đã xúc phạm đến THIÊN CHÚA. Tôi liền thức trắng suốt đêm đó để cầu nguyện trước Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể và xin Chúa cho 4 tu sĩ sớm được giải thoát khỏi chốn Luyện Hình và về Thiên Đàng vui hưởng Nhan Thánh Chúa.

... "Từ vực thẳm, con kêu lên Ngài, lạy Chúa, muôn lạy Chúa, xin Ngài nghe tiếng con. Dám xin Ngài lắng tai để ý nghe lời con tha thiết nguyện cầu. Ôi lạy Chúa, nếu như Ngài chấp tội, nào có ai đứng vững được chăng? Nhưng Chúa vẫn rộng lòng tha thứ để chúng con biết kính sợ Ngài. Mong đợi Chúa, con hết lòng mong đợi, cậy trông ở lời Người. Hồn con trông chờ Chúa, hơn lính canh mong đợi hừng đông. Hơn lính canh mong đợi hừng đông, trông cậy Chúa đi, Israel hỡi, bởi Chúa luôn từ ái một niềm, ơn cứu chuộc nơi Người chan chứa. Chính Người sẽ cứu chuộc Israel cho thoát khỏi tội khiên muôn vàn" (Thánh Vịnh 130(129).

("Grande Opera Mariana GESÙ E MARIA", Aprile-Giugno 2007 n.2 Anno VIII, trang 19-20 + P. Alessio Parente, "Padre Pio e le anime del Purgatorio", 1999, trang 158)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt